

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNEGRO

Journal officiel du Royaume de Monténégro
"GLAS TZERNOGORTZA"
(La Voix du Monténégrin)
paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine,
suivant les exigences du service.

On s'abonne au bureau du journal officiel:
NEUILLY-SUR-SEINE
Rue Ancelle.
Prix de l'abonnement pour six mois
3 fr. pour la France, 6. fr. pour l'Etranger.

За огласе плаћа се по 10 сантима за сваку ријеч на броју штампане на петит елова. За сваки оглас, мањи од 50 ријечи: два франка. За понављање огласа: половина цијене. За крупније огласе: према томе, колики простор заузимају (сваки запрема петитив ред рачуна се као 8 ријечи.)

Лист издаван према потреби. — Адреса за писма и за претилату: Journal officiel du Monténégro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle (France). — Рукописи, у листу објављени, остају у редакцији.
Претилата на 6 мјесеца: за француску три франка, за све друге земље шест франка.

Чим је у Париз стигла прва вијест о побједоносној италијанској офанзиви на Изонцу, Његово Величанство Краљ Господар унутро је Његову Величанству Краљу Италије телеграфски поздрав, на који је сјутра дан стигао одговор. Оба телеграма, у оригиналу затим у преводу, гласе:

*Sa Majesté le Roi Victor Emmanuel III,
Zone de Guerre. Italie.*

Je suis avec admiration les victorieuses opérations de tes troupes, et j'applaudis à tant de bravoure et à tant d'entrain. Je suis heureux de t'adresser, avec mes vœux affectueux, mes plus sincères et mes plus chaleureuses félicitations pour toi et ta brillante armée.

Nicolas.

*Grand Quartier Général Italien.
Sa Majesté le Roi de Monténégro.
Neuilly-sur-Seine,*

Je te remercie de cœur de ton aimable télégramme et des félicitations que tu as bien voulu adresser à l'armée italienne. Je forme les vœux les plus sincères pour toi et pour ton pays.

Vittorio Emanuele.

Превод:

Његову Величанству
Краљу Виктору Емануелу III.
на бојном пољу Италије.

Пратећи побједоносно напредовање Твоје војске, дивим јој се и кличем толикој храбрости и толиком замаху. Срећан сам што Ти могу, из своје најбоље жеље, изјавити своју најискренију и своју најтоплију честитку, како Теби, тако и Твојој дивној војсци.

НИКОЛА

Његову Величанству
Краљу Црне Горе
Неји код Париза.

Хвала Ти од свег срца из љубазном издавању и честитки коју си изволио изјавити војсци италијанској. Ја јојим најискреније жеље, како за Тебе, тако и за Твоју земљу.

ВИКТОР ЕМАНУЕЛ

СЛУЖБЕНИ ДИО

На канцеларије
Мин. Ун. Послова
Неји, 1. (13.) авг. 1917.

ОБЈАВА

Свијема црногорским поданицима, који бораве у Паризу и у околици Париза, даје се на знање да су дужни пријавити се овдашњем кр. цр. Генералном Консулату (Paris, rue des Mathurins 23) гдје ће им се овјерити пасоши за боравак у Паризу и околици.

Тако исто, при доласку из Париза у друга мјеста Француске Републике, имају се пасоши потврдити у кр. Влади, (подносећи најпрвије молбу кр. Министарству Унутр. Послова) а за тим у кр. цр. Генералном Консулату, ради олакшања код француских власти при потврди «permis de séjour» (permis des séjours).

Сви црногорски поданици имају

узети у обзир раније наређење Француских власти, које гласи: Сви странци који бораве у Француској дужни су пријавити се у војскаријама оних квартова у којима станују, како при доласку, тако и при свакој промјени свога стана у који други квартал.

Послије ове објаве, ово Министарство не ће примати никакву одговорност за случајеве у којим се поштују противу овог наређења: сви који се огријеше о ову наредбу, искусиће законске последице од стране француских власти.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

Њихова Кр. Височанства Престолонаследник Дашило и Њијагња Милица отицвали су у петак, 11. (24.) ов. мј. из Париза у Кап Мартен.

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

Добротворни рад Њ. Кр. В. Њијагње Милице, Рације што су намјеравали, прекинути су 13. Кр. В. Престолонаследник и Њијагња Милица свој љетни боравак код узвишених Родитеља у Паризу, и поновили су на зимовалишту у тихо, повучено мјесто Кап-Мартен, на јужном приморју француском. Главни разлог њихову одласку била је жеља да што прије наставе свој хуманитарни рад који су прошле године били почели у већим мјестима француске ривјере, од Марсеља до Вентимале, и којем, у овој зимској сезони, намјеравају још више циљне поволонити.

Ми ћемо о резултату овога добротворног рада, око којег се је нарочито заузимала Њ. Кр. В. Њијагња Милица, опширно проговорити, и навести податке, у једном од будућих бројева.

Наша Престолонаследниковица је, за толико стање наше браће у заточењу, заинтересовала многе одличне и имућне личности у кругу свога познанства и отменога друштва високе аристократије која за вријеме зимске сезоне борави на приморју; тако је, благодарећи њеној иницијативи, на више добротворних забава, концерата, и на приватним скуповима, на чају и спједу, и на осталим друштвеним састанцима, уобичајеним у тамошњем одличном друштву, скупљена била лијена свота добровољних прилога, све у корист онима, којима, на дому и у заточењу, треба данас хитно помоћи. — Мило нам је што нам се прилика да јавно изразимо најдубљу захвалност на овом племенитом и својом заузимању Њеном Кр. Височанству нашој узвишеној Престолонаследниковици Њијагњи Милици. Дужност нам је овом приликом истаћи нарочито рад нашега генералнога консула у Марсељу, господина Луцати, и поштоване госпоње суру-

ге му, који су били при руци Њ. Височанству у овом добротворном послу, те се дошло до лијена успјеха којим се доунива рад нашега Црвеног Крета и његових огранака у Паризу, у Лиону и у Женеви.

L'Œuvre de bienfaisance de S. A. R. la Princesse Héritière MILITZA. — L. L. A. A. RR. le Prince Héritier et la Princesse Militza, ont terminé hier leur court séjour auprès de leurs Majestés à Paris, et ils sont rentrés à leur villa du Cap Martin, leur paisible demeure d'hiver sur la riviera française.

Leur rentrée est due principalement au désir de la Princesse Militza de pouvoir continuer le plus tôt possible leur œuvre humanitaire qu'elle avait inaugurée l'année dernière dans les villes les plus importantes de la Riviera, de Marseille à Vintimille.

Grâce à ses efforts, et au prestige personnel de S. A. R., dans toutes les réunions mondaines, dans les cercles de la haute aristocratie, elle a pu déjà réunir des sommes considérables destinées à soulager tous ceux qui au Monténégro et en exil souffrent si terriblement de la guerre.

Nous sommes heureux d'avoir l'occasion d'exprimer publiquement l'expression de notre plus profonde reconnaissance pour ce dévouement généreux de S. A. R. notre si gracieuse et auguste Princesse Héritière Militza.

Nous rappelons aussi à ce propos le précieux concours du Consul général du Monténégro à Marseille, M. Luzzati et son aimable femme, madame Luzzati pour cette œuvre humanitaire en faveur des Monténégrins qui complète si efficacement celle de la Croix-Rouge et de ses filiales de Paris, de Lyon et Genève.

Вијест из Лондона. однашега нарочитог дописника:

Велики лондонски листови данас разговор изјављују који је Њ. В. Краљ Црне Горе имао са дописником римске Трибуне. — У круговима политичким и у штампи објавило се јак покрет у корист делователства Црне Горе. — О великом дипломатском предлогу предједошка кр. Владе г. Евгенија Поповића, на Балканској конференцији у Паризу, алдова најбоље мишљење.

Цијена животних намирница у Црној Гори. До руку нам је дошао цијеновник, којим су окупаторске власти одредиле цијену животних намирницама у Црној Гори. Утме цијеновнику, које је процијењен 650—800 круна, во или крава кгр. живе мјере 2-50 — 8 круна, овице 2-80 — 10 круна, свиње 8 — 16-50 круна козе 3 — 5 круна, кокошка 8 — 14 круна, јаје 50 — 60 пара; килограм меда 9 — 10, меса 6 — 7, рибе 3 — 4-60, сира 10 — 12, млијева 1-50 — 2, руметина 6 — 8, шенце 8 — 10-50, кртоле 2-80 — 4, трешње 2-50 — 3, вишње 1-50 — 2, шљиве 1 — 2, смокве 1-50 — 2-50; 100 кгр. дрва за гориво 14 — 22 круне. Разумије се, по ту цијену купују се намирнице од народа, али народу се продају животне намирнице још скупије: килограм руметина се не може добити испод 20 круна, кгр. говеђег меса испод 30, млијева 6 круна и т. д. Масло, уље, кафа, шећер, то је данас деликатеса!

Добре вијести са фронтова. Око Вердена.

Најкрупнија погрешка коју су Нијемци у цијелом овом рату учинили — против које су вада (али залуду) подизали свој глас главне војсковође Хиндлбурга, Макензена и Лудвигдорфа, а за коју се тврдоглаво заузимали Вилхелм канцлер и сип му Кропшпринг — била је офанзива на Верден.

500.000 војника жртвовао је до данас Кропшпринг да отме тврђаву Верденску... 20. августа почела је «нова битка верденска» и, већ послје два три дана, могао се рећи да је пушта жеља Кропшпрингова остала — само једна пушта жеља!

Сјајне операције око Вердена у октобру и у децембру 1916. кад су Французи узели тврђаву Во (Voux) и Домон (Douaumont), биле су заустављене на обали ријеке Меазе. Данас је настављено оно што је тада прекинуто: на објема обалама исте Меазе, почев од шуме Авокуреле на до сјеверно од Безонво-а, на фронту дугачком 20 километара, почеле су француске чете јурирати на позиције које Нијемци држе од фебруара 1916.

Првога дана своје офанзиве Французи су заробили 4000 Нијемаца и напредовали два километра на дужини од 20 километара. Хавасов дописник који је е једне узвишене поематрао етраховити јуриш и артиљериску «препарацију», описује овако: «Не прође ни пола секунда, не прође ни једна четвртина секунда, а да се залуду не проломим новом грмавом, а да на хоризонту не сине нова муња из топовског грла. Просто је немогуће и почети бројити топовске метке, јер има момената кад ти се чини да их је 20 грмуцало једанак. У понекад часовима хоризонт се тако засвијетли, да звијезде на поћном небу пагубе свој сјај, што бива онда кад наше арно погоди у стовариште непријатељске муниције. — Незгодно дана већ траје тај низак, и дану и ноћу. Јуче нам је један авиативар показао свој кинематографски снимак на коме се лијепо види како падају бомбе: на земљи није више рупа до рупе, као што од прије бјеше, него по 5—10 арна падају у једну нету рупу! И, крај свега тога, топовска паљба ипак не престаје, по се истом жестином наставља, сагима и сагима. Око 4 сата у зору наступају у акцију нове сивије батерије... и пуцњави бива, по могућству, још жешћа, још учесталија, још нагласнија. То је био знак да ће општи јуриш убрзо почети. На шета, у 4 сата и 40 минута, наше чете у дужини од 20 километара, незгошше, све у истом тренутку, на својих ровова и јуриште пут непријатељских позиција. Уз неописано одушевљење и плаћање, пређоше опасну зону и стиглише у прве непријатељске шанчеве, готово непријатељене.»

У петак, 24. ов. мј., Једанаеста армија француска, под командом генерала Гижомата, отела је чувено брдо «коту 304» и цио околни возмлек. Заузећем те коте осигуран је град Верден, бедем француске.

Осим 8000 војника које су заробили за прва два дана, успјех француске офанзиве је поглавито у томе, што су успјели да стигну до оне линије на којој су били прије великог немачког удара у фебруару 1916.

На Изонцу.

Већ је десетак дана откако телеграми и из Беча и из Рима јављају о необично жестокој паљби на истоку ријеке Изонца, и према томе, очекивало се да ће Италијани убрзо кренути нову општу офанзиву. Та је офанзива, «једанаеста битка

на Изонцу почела у недјељу, 6. (19.) августа, у зору, на 24 сата прије велике битке на Вердену.

Офанзива је обухватила 60 километара дужине, од Мралога Врха, на сјеверу Толмина, до морске обале. Прва је била у јуни који је имао и прошла офанзива у мају ове године, када су Италијани узели Кук и напредовали пут Карса. (Италија је кренула да нам отима земљу која вјековима припада Аустрији, «кукају бенки изјештаји. Они се сада, сада кад је топовска палба у највишем жеку и кад падају свакодневно хиљаде младих живота, позивају на своја историјска права!»)

24 сата је, најприје, трајала оштра топовска палба на непријатељске позиције и, затим, хитро бацивши на сјеверу села Анхова, многобројне мостове преко ваволитотога Изонца, војска уз прелазити на лијево обалу.

Узевши прву линију Аустријанцима, Италијани су снажно потиснули непријатеља који се црето држао и одупирао. Тврди се да су Аустријанци поставили дуж цијелога свога фронта на сваких 30 метара дужине по један топ! 208 ероплана учествовала је у борби бацајући бомбе и пуцајући из митраљеза на Аустријанце.

Првог дана заробљено је 7500 војника. Укупан број аустријских губитака тога првог дана (заробљених, погинулих, онеспособљених) износио се на 30000.

Укупан број заробљеника за првих пет дана износио 20000 војника, међу којима 350 официра.

Најновије вјешти јављају да Трећа италијанска армија снажно продире пут планине Хермаде. Освоје ли Хермаду, Трет је изгубљен... Сасвијем је, дакле, цероватна јучерашња вјест да аустријске власти врло хитно евакуишу Трет.

У Фландрији.

За двије недјеље заустављена је била велика заједничка операција француско-енглеска, која је сјајно била почела 31. августа. Јаке кише и прве јесење магле претвориле су биле читаву покрајину у мочвар и глиб, што је опемогућило цјепицању сваку акцију. Петнаест пуних дана радиле је само далекобојна артиљерија.

16. августа Канадски одред наставио је прекинуту офанзиву на фронту од 20 километара, на сјеверу од друма који води из Ипра у Менен. Одмах првог дана узели Енглези варошицу Лангемарк и ту напредовали 800 метара. Заробљено је до 2000 Нијемаца међу којима 100 официра, отето је 20 топова и 35 митраљеза. Оборено је 12 немачких ероплана, а 5 их се спустило међу Енглезе.

Уништење Витоља. У петак 4. (17.) авг. Бугари су, без икаквог војничког разлога, почели бомбардовати Витољ, жешће него што дослијен. Бацили су на варош око 2000 бомби између 5 и 9 сати у вече.

Осим великога броја погинулих, уништен је читав дио вавонин. Становништво, махом жене и дјеца, разбјежало се у свима правцима изван вароши. Ово бијесно уништење Витоља, у коме данас нема ни војске ни икакве војне установе, показује једино страшно, варварску мржњу и крволостно Бугара према свему што је српско.

Добровољни прилози. Комитет Црногорског Црвеног Крета у Женеви примио је ове прилоге из Америке:

Томо Јакшић 5 долара, Богдан Меденица 5 долара, Петко Ракочевић 5 долара, Петко Крсаковић 5 долара, Живко Тоналовић 5 долара, Петар Машин 2 долара, Вјадик Тршиковић 4 долара, Станоје Вуксановић 3 долара, Марта Вуксановићка 2 долара, Никола Вуксановић 1 долар, Стеван Вуксановић 1 долар, Бего Тодоровић 2 долара, Михајло Ј. Радовић 2 долара, Бошко Ивановић пола долара. Сви екуна долара 43 и по.

Управа Црвеног Крета, диригута овом пажљиво наше драге браће у Америци, шариче им своју искрену благодарност на прилозима.

Прилози из Шпаније. Управа Црногорског Црвеног Крета у Пењу примила је ове прилоге: 24.676 франака и 10 сантима, посланих у два пута, од кр. цр. Консулата у Мадриду, и 2.619 франака и 50 сантима, посланих од Comité exécutif de la Croix-Rouge des Nations Alliées у Барцелони.

Племенитим прилагачима, као и заузимљивим скупиљачима, управа Црвеног Крета најтоплије благодари на овим прилозима.

Имена појединих приложника биће објављена у «Гласу Црногорца» кад Управа прими списак имена.

Јапански прилог Црној Гори. Господин барон Ф. Ишигуро, предједник Јапанског Црвеног Крета у Токио, упутио је преко Француског Црвеног Крета девет кашета санитетског материјала као дар Црногорском Црвеном Крету. — Управа Црногорског Црвеног Крета најтоплије захваљује Јапанском Црвеном Крету на дару.

† Илија Рамадановић. Стигла нам је тузица вјест да је у концентрационом логору у Горњој Аустрији преминуо, у дубокој старости, стари борац црногорски и честити родољуб, сердар Илија Рамадановић. Немилосрдне аустријске власти пустиле су да овај старац, у својој 90. години, умре интерниран у заточењу. Бојале су се пустити старца у Црну Гору да у њој умре... Вјечан му помен!

Погинуо на верденском фронту. Црногорац Лука Николчић Лекић, родом из Загарца, погинуо је од непријатељске бомбе 18. или 19. јула у бојевима око Вердена. У нашој војсци био је санитетски војник и, као такав, учествовао у свима ратовима последњих година. На француском фронту био је прошле године једином рањен. — Вјечан му помен!

† Максим М. Шобајић. У Нишковицу је, у дубокој старости, умро учитељ Максим М. Шобајић, из села Шобајина, који је у младим годинама радио на јавној писаности, описујући значајне историјске догађаје у духу народних прјесама.

Вјечан му помен.

Холанђани о Србији. Поред протеста, који су се чули из Швајцарске противу насилја што се врше над српским народом у окупираним земљама, сада су устали и Холанђани. Ван Тинховен објавио је холандском народу аустријска недјела која врши Аустрија у окупираним српским земљама, потичући да се тиме иде на истребљење српског народа. — Други Холанђанин, професор Треб, брат министра финансија, у уводном чланку «Телеграфа» позива све неутралне да изјаве гнушање и протест противу злочина који се врше над Србима, чија невоља и несрећа премаша чак и тежку судбину Белгије. У истом чланку професор Треб указује како је цио данашњи рат обилежен злочинствима централних држава и како су уљед тога неутралне државе већ постале неосетљиве према таквим догађајима, али да не би смјеле и даље тако остати. Ређајући све што су освајачи починели над Србима, истацка указује на неколе које су освајачи извршили нештедићи ни старце ни жене ни дјецу, нарочито се зауставља на приликом рекрутвану Срба, називајући тај поступак врхунцем неморала у овом рату. Зато тражи да неутралне владе протестују противу тога, јер, као потписнице хашке конвенције имају право на то: у противном случају, вели, дужност је неутралних народа да дигну свој глас и да изјаве да се гнушају и грозе таквих недјела.

Жељебугарске. Јављају из Швајцарске да у најновијем броју бугарског листа Кампана (Звоно) стоји ово:

«Хоћемо не само да слојимо своје непријатеље, но у исто вријеме хоћемо да добијемо потпуну компензацију за све што смо пропатили и за све што смо изгубили. Захтијевамо новчану одштету да бисмо могли плаћати своје дугове и да би се осигурала будућност не само нашег побједничким вијенцем вјечаног народа, него и будућност сваког поједи-

ног нашег војника, а све то о трошку наших непријатеља који још имају резерве, због којих резерви ми морамо још да ратујемо. «Анексија и контрибуција» то је дозика коју нам намећу наши непријатељи својим непомирљивим држањем.» —

Надати се је да ће Бугари, временом, понешто и понуцтати од ових захтјева!

Ратна срећа Америке. Америка је вазда била срећне руке у ратовима: кадгод су Сједињене Државе ратовале, свагда је побједа била на њиховој страни. Од 1783. када су извојевале независност, водиле су досад пет великих ратова. Први рат је трајао 10 година (1772. — 1783.) кад су се 13 енглеских колонија у Сјеверној Америци прогласиле независним републикама. У том рату вјечну славу задобио је Ђорђе Вашингтон, отац и први предједник републике и, уз нека, Француза Лафаети Пољак Комђунко. — 1812. с успјехом су ратовале противу Наполеона Бонапарте кад је кренуо био сву Европу да подвласти. 1846. ратовале су противу Мексике и освојиле читаву половину мексичког земљишта. (тај им је рат био једини коме се докле може замјерити да није имао сасвијем идеалан циљ). — Најидеалнији пак циљ био је рату, који су 1861. Сједињене Државе повеле противу Јужне Америке за ослобођење црнаца робова. Четири пуне године трајао је тај крвави рат и свршио се сјајном побједом Сједињених Држава. — 1898. повеле су рат због острва Кубе, велике шпанске колоније; разбиле су шпанску флоту, прогнале су Шпанце с тог америчког острва а републици Куби извојевале независност. — 1917. пак дигле су се Сједињене Државе и по шести пут у рат, и то, свом својом силом, неизбројном својом војском и неизмјерним богатством. Доста, стара ратна срећа неће их ни овом приликом изневјерити!

Аутомобили и ероплани у Америци. Америчка Народна одбрана. Council of National Defence, објавила је програм свога рада на еропланима, за које је, као што је познато, амерички парламент одобрио је преко три милиона франака. Предвиђена је израда од 23.000 ероплана у року од шест до седам мјесеца.

Одлучено је да се отворе 24 школе за обуку авијатичара. Девет таквих школа већ раде, а остале ће почети радити идуће године. Највећа од тих школа је у држави Охајо, у Дејнону. Ту се 300 ученика обучавају у летену. У свакој од тих школа запослено је до 1700 војника и механичара.

Осим тога у шест америчких универзитета отворени су нарочити институти за више образовање авијатичара.

Што се тиче аутомобила, 412 фабрика баве се искључиво фабрикацијом војних аутомобила који су удешени сви по једном истом плану који је утврђен као најпрактичнији за војничке сврхе.

Писма у Црну Гору. Комитет Црногорског Црвеног Крета у Женеви ставља до знања свима заинтересованима, да преко Комитета могу вршити прешиску са својим кућама.

Комитет не може сваком на по се потврђивати пријем писема, али пошиљаци могу бити увјерени да ће све донјене карте и сва писма која Комитет прими, одмах бити упућена онима на које су адресована.

Њемачки губици. Службени њемачки изјештаји признају ове губитке на бојним пољима у току мјесеца јуна: погинулих 27.835, рањених 70.128, несталих 29.873. Свега: 127.836.

Од почетка рата до 31. јула 1917., дакле за пуне три године, њемачки губици ово су: погинулих 1.158.601, рањених 2.922.320, нестало их 710.454. Свега: 4.791.375. — Официра је погинуло 34.451, рањено 66.223, нестало 7.654, заробљено 4.624. Свега официра: 112.952.

Франак, марка и круна. На берзи у Женеви данас 100 француских франака вриједи 77.25 швајцарских франака; (прије рата, вриједили су 100). — 100 њемачких марака вриједи данас 62.50 швај-

царских франака (прије рата вриједили су 123.50). — 100 аустријских круна вриједи данас 39.30 швајцарских франака (прије рата вриједили су 96 швајцарских франака).

Према томе: за 100 франака, посланих данас на Француску, исплаћује се у Аустроугарској 195.80 круна.

СЛУЖБЕНИ ОГЛАСИ

Поштанско-телеграфско Одјељење кр. Министарства Грађевина даје на знање да су у поштанску станицу стигле поштинске адресоване на имена, набројана у овом списку. — Сви именовани могу своје поштинске примити лично, или јавити се (на адресу Département des Postes du Monténégro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle) и некади да им се поштинске пошту на њихову адресу, на ће им се спровести.

Препоручена писма

Васо Димовић, Андрија Мралоновић, Ђуро Татар, Ђуро Милојевић, Ђуро Милојевић, Марко Станковић, Видан Гомен.

проста писма и дописнице:

Душан Перезић, Боја Мралоновић, Р. Јанковић, Стеван Димитријевић, Митар М. Димчевић, Никола Дрецул, Р. Радовић, Дубина Вукотићка, Р. Радовић, Јован Анђелковић, Никола Томовић, Ђосе Петровићка, Милош Ј. Поповић, Митар Станковић, Мило С. Јовчевић, Радоје Рађић, Илија Радовић, Илија Т. Ивановић, Благоја Т. Поповић, Владо Букић, М. Павловић, Мато Ђурчић, Илија Пековић, М. П. Тековић, Јован М. Ђурчић, Лука М. Михаљевић, Маршио Миљковић, Ристо Ј. Дедић, Ал. Марковић Лебанцац, Стеван Ступић, Маршио Куртовић, Драго Јаревић, Марко С. Поповић, Андрија Вукчевић, Видан Симовић, Михајло М. Ђосковић, Милош Јовановић, Марко Кнежевић, Ј. С. Земац, Радоје Ђулавић, Милош Павловић, Ђорђе Дувановић, Илија С. Шћепановић, Душан Радојчић, Нико Перезић, Арсеније Вуксан, Вошко Борковић, Душан Стојановић, Динко Дебелковић, Томо Влаховић, Д. С. Милошевићка.

КОМИТЕТ

Црногорског Црвеног Крета у Женеви

бесплатно обавља:

- 1. везу са породицама у Црној Гори,
2. везу са интерниранима у Аустроугарској, иу
3. врши приватне поштинске новца у Црну Гору и интерниранима.

Адреса, на коју вала упућивати сва писма по овом послу:

Comité de la Croix-Rouge Monténégro 15, rue de Candolle Genève.

Suisse.

ПРИВАТНИ ОГЛАСИ

Никола Бијелић из Саине, општинс Гор, котар Петрина у Хрватској, који је био прије овог рата у Америци нека се јави уредништву «Гласа Црногорца». Тражи га оштра и цура који су сада у Паризу. — Моле се сви добри људи да јаво Николу адресу.

Ристо Ковачевић из Невесиња, који се сада налази у Француској, моли све добре људе, да му јаве преко уредништва Гласа Црногорца где се сада налазе његови рођаци: Лазо Ковачевић из Невесиња и браћа Мишковић из Подгорице, који су били у последње пријеме у Сјеверној Америци.

Новица Булатовић, артиљерски наредник у Солуну, са 47 другова Црногорца, тражи и респитује, где се налазе: Ђорђевић и Милоша Ђукићки, Милан Прелевић, Радован Милојевић, Томица Мишковић и Вујалин Живковић, сви из Кула. Пока се јави овом уредништву, које ће њихово писмо даље упућити Новици Булатовићу у Солун.

Гдје је Томаш Катанић? Тражи га и респитује о њему Богдан Бацановић из Андријевице. Ако ко што зна о Томашу, нека изволи јавити на адресу: Croix Rouge Monténégro, Genève rue Candolle 15. — Suisse.

Тражим сина Лазара Окиљевића, гимназисту четвртог разреда. При одступању српске војске, остао је у Скопљу и већ од тада никад ништа о моме Лазару не њемачких дознати. Молим сваког брата Србина који што Лазару зна да ме обавјести на ову адресу: Luca Ocilevitch Monténégro, Poudrerie Nationale, Vosges, Côte d'Or.

Уредник, професор Пиро Богдановић
Le Gérant: Edmond LOQUIN
Imprimerie Universelle, J. A. Cassagnol, directeur
48, Rue Claude-Veliefaux, Paris (X*)
Све што се тиче «Гласа Црногорца» писма, рукописи, претплата, огласи, листови у замијену адресује се овако:
Journal officiel du Monténégro
Neuilly-sur-Seine
rue Ancelle
France